

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10464/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгош Цукавац, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5810/24 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против ставова првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5810/24 од 16.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2434/22 од 04.06.2024 године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 40 месеци исплати износ од 7.054.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.06.2024. године до исплате. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 3.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.06.2024. године до исплате. Ставом III изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је тужена обавезана да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа, слободе и права личности услед неоснованог лишења слободе исплати износ од 7.284.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.06.2024. године па до исплате. Ставом IV изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа, слободе и права личности услед неоснованог лишења слободе исплати износ преко

досуђеног у ставу трећем изреке пресуде од 7.284.000,00 динара до траженог износа од 12.214.000,00 динара, односно за износ од још 4.930.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.06.2024. године па до исплате. Ставом V изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањене животне активности исплати износ од 3.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 04.06.2024. године па до исплате. Ставом VI изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 376.220,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 5810/24 од 16.04.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосноване, жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 2434/22 од 04.06.2024. године, у ставовима првом, другом и делу става трећег изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе исплати износ од 4.856.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.06.2024. године до исплате, као и у ставовима четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 2434/22 од 04.06.2024. године, у преосталом делу става трећег изреке па је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд тужену обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе исплати преко досуђеног износа а за износ од 2.428.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.06.2024. године до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке пресуде Вишег суда у Београду П 2434/22 од 04.06.2024. године тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 294.660,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 49.500,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против става првог и трећег изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду у побијаном делу, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, а ревизијом тужене не указује се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, против тужиоца је вођен кривични поступак због постојања основане сумње да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4. КЗ РС. Решење Вишег суда у Сремској Митровици Кпп 28/18 од

08.04.2018. године тужиоцу је одређен притвор који му је продужаван решењима тог суда, а одређен је из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 1. ЗКП пошто је опасност од бекства постојала будући да је тужилац страни држављанин. Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 29/19 од 21.05.2020. године, тужилац је осуђен на казну затвора у трајању од 15 година, међутим, та пресуда је укинута решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 959/20 од 06.04.2021. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. У поновном поступку Виши суд у Сремској Митровици је донео пресуду К 38/21 од 03.08.2021. године којом је тужилац ослобођен од оптужбе а притвор му је укинут. Пресуда је правноснажна 24.11.2011. године а тужилац је у притвору провео 1.214 дана од 07.04.2018. године до 03.08.2021. године. Тужилац је ухапшен априла 2018. године при уласку на територију Републике Србије а након његове идентификације на граничном прелазу „Бајаково“. Рођен је 1962. године и није осуђиван.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужену обавезали да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе исплати износ до 4.856.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења 04.06.2024. годне у смислу одредбе члана 584. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 101/11) и чланова 200. и 277. Закона о облигационим односима. Нижестепени судови су имали у виду да је тужилац у притвору провео 1.214 дана а да је кривични поступак који је против њега вођен окончан доношењем ослобађајуће пресуде, при чему није утврђено постојање околности из члана 584. став 2. Законика о кривичном поступку (недозвољене радње тужиоца којима би он допринео или проузроковао лишење слободе), па су, по оцени нижестепених судови, испуњени услови за досуђивање тужиоцу накнаде нематеријалне штете услед неоснованог лишења слободе.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 584. Законика о кривичном поступку прописано је да се неоснованим лишењем слободе сматра лице које је било лишено слободе а није дошло до покретања поступка или је правноснажним решењем поступак обустављен или је оптужба одбијена или је поступак правноснажно окончан одбијајућом или ослобађајућом пресудом.

На основу одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањене животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх, суд ће, ако нађе да околности случаја нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду независно од накнаде нематеријалне штете као и њеном одсуству.

У конкретном случају, тужилац је лишен слободе и у притвору провео 1.214 дана а кривични поступак који је против њега вођен окончан је правноснажном ослобађајућом пресудом, што значи да је тужилац у смислу одредбе члана 584. Законика о кривичном поступку, лице неосновано лишено слободе. То значи да му припада право на новчану накнаду у износу који су нижестепени судови одмерили правилном применом одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, имајући у

виду време које је тужилац провео у притвору, врсту и тежину кривичног дела које му је стављено на терет, породично, окружење и социјалне прилике у којима је живео, као и животну доб тужиоца. Због тога тужена неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Трошкови на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић